

Русалочка

Наталка Білоцерківець

Русалочка плаче вночі під мостами Дніпра –
вже й літо минає.

Минула любов, сигарета в руці догора –
і не догорає.

Три літа, чотири – відкрию вікно на Дніпро,
опівночі встану:
горить сигарета, горить, мов підпалена кров,
вгорі над мостами.

Сто літ пролетіло, здригнулися очі мої
в підземному смерчі,
як пальці твої, що тримали мене і її,
згоріли по плечі.

За вічністю вічність пала сигарета стара,
і тоскно, неначе
вже під немостами уже не-Дніпра
русалочка плаче.